

Benedicció del monument als caiguts, a la Reforma (1958)

CRÒNICA SOCIAL. El 18 de juliol de 1958, Manresa commemorava el "XXII Aniversario del Glorioso Alzamiento Nacional", amb la benedicció d'un nou monument en record als caiguts, bastit a la denominada plaça de l'Argentina -actual Reforma.



Foto: Arxiu Comarcal de Manresa

L'obelisc, de 16 metres d'alçada, rellevava amb un caràcter podríem dir que més "solemne", el que des de l'any 1940 es dreçava al cementiri municipal. I és que, segons veus afins al règim, aquell primer monòlit no era suficient per pagar l'enorme deute contret per la ciutat amb els morts per la pàtria. En el context mundial de Guerra Freda, es venerava el cop d'estat franquista com una autèntica salvació, gràcies a la qual Espanya en aquells moments podia gaudir de pau i situar-se al marge de la deriva comunista. Les construcció va ser executada per l'empresa Canteras Mussarra Bosch SA, amb pedra sorrenca procedent de les pedreres de Monistrol de Calders, per un cost de 219.000 pessetes. Una comissió gestora integrada per membres del consistori i del partit es va fer càrrec de cercar els fons necessaris, una part dels quals es van obtenir per mitjà de subscripció popular.

La benedicció es va fer el mateix divendres 18 de juliol i va ser presidida pel governador civil, Felipe Acedo Colunga. L'acompanyava una nodrida representació de la secció local del Movimiento, amb el seu president, Pere Carreras, al capdavant. Després de la consagració es van entregar medalles d'or de la ciutat als banderins de les delegacions de: "Ex-combatientes", "Ex-cautivos" i "Centuria Audina". Aquesta última prenia el nom del manresà Fulgenci Audina Claver, mort al front al servei de la División Azul, i integrava els membres manresans d'aquest cos. L'acte es va cloure amb ofrenes florals, seguides dels habituals parlaments de les autoritats, del cant dels himnes nacional i del Movimiento i de crits d'enaltiment d'Espanya, la pàtria i l'exèrcit.

La imatge captura el moment en què l'arxiprest de la Seu, Valentí Gibert, efectuava la benedicció de l'obelisc, custodiat pels gastadors de la guarnició manresana. Aquests soldats, anomenats així perquè s'encarregaven d'obrir pas o "gastar" el terreny per on havien de passar les tropes, eren considerats un cos d'elit i no era estrany trobar-los desfilant en els actes civils. La Comissió Organitzadora va fer una crida pública per verificar la identitat de tots els caiguts manresans, amb l'objectiu que els noms poguessin inscriure's en el monument. La col·locació de la placa es va fer un any més tard, el 1959, coincidint amb una nova diada del "Alzamiento", en què es commemoraren també els «20 años de paz».